

Lélekhasadás

Éjfél ütött az óra,
fény derült a vigadóra:
ez a hajnali lélekhasadás.

Tölcsért formált a kezéből,
úgy üvöltette egy boszorkány:
„mai menü pohár bor; friss nedű,
és egy hajnali lélekhasadás.”

„Egy perc és kész az ebéd!”,
kiáltotta a Gonoszság,
s kacagta a Holdat éhesen,
ki még rég az égen járt.

A hit nem jó pincérnek,
mindig leejti a tányérját,
és a szilánkot túró féreg
a hajnali lélekhasadás.

Egyszer egy híres vendég
megbotlott a küszöbben
s elesett,
mire a vendégek eltiporták.
Ezt látván még a csengő is
nevetett,
viháncolt egy éjen át.
Ez a hajnali lélekhasadás.

Papok és bölcsek is szívták
a háború füstös zaját,
gondolatot és keresztet hánytak,
míg a lelküket eladták,
s az Úr csak tűrte, ahogy
millió lélek hasad át.

Dühödt érzések összezúznak
egy szépen festett kerámiát,
s benne egy lélek hasad át.

Korog a gyomra egy fának is,
letört ága most bérlakás:
beleköltözött a bánat
és a lélekhasadás.

Kábán felkel a részeg,
nincs, ki sírjon érte.
Ó, a lelke hasad át!

Az, hogy szeretlek Téged
és virrasztok egy éjszakát...
egy igazi, egy elrendelt,
egy szörnyű lélekhasadás.